

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621202472
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4621202472.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobkyne: O. O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XXXX/X, XXX XX H., zastúpená: Mgr. Lukáš Grežďo, advokát so sídlom Stredánská 1537/14, 955 01 Topoľčany, IČO: 42 370 175, proti žalovanému: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XXXX/X, XXX XX H., t.č. Q. a Q. G. - S., N. 1, XXX XX G. - S., o úplné vylúčenie z užívania nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd úplne vylučuje žalovaného z užívania bytu č. 54 na 2. poschodí vo vchode D bytového domu súpisné číslo XXXX postaveného na parc. č. 5447/3, 5447/44, 5447/45, 5447/46, 5447/47 a 5447/48 v kat.úz. H. zapísaného na LV č. XXXX.

Súd žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania bytu č. XX vo vchode D na 2.poschodí bytového domu súp.č. XXXX v H. zapísaného na LV č. XXXX z dôvodu, že sú so žalovaným spoluvlastníkmi tohto bytu, pričom konanie o vyporiadanie BSM ešte nebolo právoplatne skončené a žalovaný bol v trestnom konaní tunajšieho súdu sp.zn. 3T/9/2018 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby odsúdený na 7 ročný nepodmienečný trest, pričom v tomto konaní bola žalobkyňa v procesnom postavení poškodenej. V dôsledku správania sa žalovaného sa s ním rozviedla a už s ním nechce mať nič spoločné, ani obnoviť spolužitie. Ešte v roku 2017 podala proti žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní 5C/68/2017 a žalovanému bolo nariadené dočasne nevstupovať do spoločného bytu a nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Žalovaný odvtedy ako bol vzatý do väzby dňa 02.11.2017 zasiela rukou písané listy na adresu žalobkyne, pričom v konaní sp.zn. 9P/141/2019 bola žalobkyni zrušená povinnosť písomne informovať žalovaného o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletých detí a nakoľko listy od žalovaného neprestávali chodiť a obťažoval ju nimi, tak v konaní sp.zn. 5C/21/2021 súd uložil žalovanému, aby žalobkyňu nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami telekomunikačnej povahy. Terorizovanie zo strany žalovaného však doposiaľ neprestalo a v roku 2021 na žalobkyňu podal 4 trestné oznámenia, avšak nebola preukázaná opodstatnenosť ani jedného z nich. Konanie žalovaného neustále zasahuje do duševnej integrity žalobkyne, ktorú úmyselne narúša, provokuje a neustále jej vyvoláva spomienky na traumy, ktorú konaním žalovaného zažila. To isté sa týka oboch maloletých detí ako aj syna M., ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti. Žalobkyňa vyjadrila vážne obavy, že v prípade prepustenia žalovaného na slobodu sa bude tento chcieť vrátiť do spoločnej nehnuteľnosti - bytu.

2./ Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení (č.l. 36) žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na prebiehajúce súdne konanie o vyporiadanie BSM s tým, že v budúcnosti bude žiadať, aby maloleté

deti boli zverené do striedavej starostlivosti. Taktiež poukázal na skutočnosť, že k žalobkyni sa nemá ako priblížiť, nakoľko je vo výkone trestu. V ďalšom písomnom vyjadrení (č.l. 77) namietal, že ako spoluvlastník nehnuteľnosti musí mať k nej zabezpečený prístup a taktiež poprel spáchanie skutku, za ktorý bol odsúdený v trestnom konaní. Pre objektívne posúdenie jeho osoby navrhol vyžiadať si hodnotenie z väzenia. Po odročení pojednávania na vyhlásenie rozsudku žalovaný zaslal súdu ďalšie písomné podanie (č.l. 106), v ktorom uviedol, že konanie o vyporiadanie BSM smeruje k tomu, že bude výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a pokiaľ by bol vylúčený z jej užívania, tak bude nútený nehnuteľnosť predať.

3./ Žalobkyňa reagujúc na vyjadrenie žalovaného vo svojom písomnom stanovisku (č.l. 48) uviedla, že žalobu o vyporiadanie BSM podal žalovaný ešte v roku 2019 a snaží sa zo všetkých síl dosiahnuť, aby mu bol prisúdený byt, ktorý patrí do BSM a ktorý ona obýva aj s maloletými deťmi a plnoletým synom. Podľa nej si je žalovaný veľmi dobre vedomý, že môže byť v roku 2022 podmienene prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody a prvé, čo urobí je, že príde do bytu, kde sa bude domáhať vstupu a zotrvania v nehnuteľnosti. Pre obavu z možného podmienene prepustenia žalovaného po dovŕšení dvoch tretín trestu, ktorý spadá na obdobie august 2022, podala predmetnú žalobu o jeho vylúčenie z užívania nehnuteľnosti. Ona so synom si nevedeli a ani nedokážu predstaviť, že by mali žalovaného čo i len stretnúť na ulici a nie mu ešte otvoriť dvere domova, kde žijú. Syn ako ťažko zdravotne postihnutý je touto traumou poznačený stále a rovnako aj ona a na základe recidivujúcich záchvatov bol syn odoslaný neurologičkou i k psychológovi.

4./ Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že žalobu podala hlavne kvôli deťom, keďže so žalovaným spolu žili 20 rokov a preto ho veľmi dobre pozná a tento sa už nikdy nezmení. Jeho návrat do spoločného bytu je nemysliteľný a to hlavne s poukazom na skutočnosť, že s ňou býva ťažko zdravotne postihnutý syn M.. Poukázala na psychický nátlak zo strany žalovaného v minulom období, v dôsledku čoho má ona postraumatickú stresovú poruchu. Syn máva vážne tetanické záchvaty a tieto mu naďalej pretrvávajú. Žalovaný chodil so synom M. na ryby a až neskôr sa dozvedela, že ho tam bil a vyhrážal sa mu. Zdravotné problémy u syna M. nastali v roku 2012, keď tento náhle prestal vnímať a pri magnetickej rezonancii sa zistilo ťažké poškodenie mozgu a syn prakticky zomieral, pričom bol 4 mesiace v bdelej kóme. Po jeho vyliečení žalovaný naďalej pokračoval vo svojom správaní a hlavne v psychickom ponižovaní, ktoré spočívalo aj v tom, že nadával M.. Na základe uvedeného deti už nemajú k žalovanému žiaden vzťah a tvrdia, že nemajú otca. Žalovaný ju aj fyzicky napadol, keď ju vyhadzoval z bytu. Poukázala na znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní ohľadne posúdenia M. ako aj jej psychiatrom a psychológom. Návrat žalovaného do bytu si nevie predstaviť a pre ňu tento človek už zomrel. Syn M. stále navštevuje psychiatrickú ambulanciu ako aj neurológa a ona ako diabetička má pri psychických problémoch zvýšenú hladinu cukru. Od vzatia žalovaného do väzby nie je s ním v žiadnom kontakte. Maloleté dcéry žalovaného odmietajú a chcú si zmeniť priezvisko, pričom aj syn M. si už priezvisko zmenil a volá sa O.. Žalovaný neustále podáva trestné oznámenia, avšak všetky boli doposiaľ zastavené. Žalovaný po návrate z výkonu trestu má kde ísť, pretože v Z. zdedil časť rodičovského domu.

5./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s predloženými dokladmi a správami, ako aj so spismi tunajšieho súdu sp.zn. 5C/68/2017, 10P/166/2017, 3T/9/2018, 9P/48/2018, 9P/141/2019, 5C/21/2021 a 10P/207/2021 a zistil, že sporové strany boli bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na 2.poschodí vo vchode D bytového domu súp.č. XXXX v H. zapísaného na LV č. XXXX spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a a spoločných zariadeniach domu a jeho príslušenstva, pričom v súčasnej dobe prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod sp.zn. 11C/11/2019, ktoré doposiaľ nebolo skončené.

6./ V konaní tunajšieho súdu sp.zn. 5C/68/2017 bolo uznesením zo dňa 09.11.2017 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému súd uložil, aby dočasne nevstupoval do spoločného bytu a zároveň mu bolo uložené, aby sa úmyselne nepribližoval k žalobkyni a k synovi M. na vzdialenosť bližšiu ako 10 metrov. Následne v konaní sp.zn. 10P/166/2017 súd rozsudkom zo dňa 24.01.2018 rozviedol manželstvo žalobkyne a žalovaného a maloleté deti M., A. H. a S. zveril do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaného zaviazal platením výživného, pričom rozsudok sa stal právoplatným dňa 06.02.2018. Žalovaný, ktorý v tom čase už bol vo vyšetrovacej väzbe na pojednávaní vypovedal, že ho mrzí, čo sa stalo, pretože manželka aj so synom prežila traumy. Ku konfliktu so synom došlo keď tento odmietol umyť riad a vtedy ho raz udrel do oka, poprel, že by syna bájaval a prvýkrát, keď mu dal facu, mal asi 10 rokov. Napadol ho fyzicky asi 5 krát za celý život, ale nikdy ho nekopal.

7./ V trestnom konaní tunajšieho súdu sp.zn. 3T/9/2018 bol žalovaný rozsudkom zo dňa 19.09.2018 uznaný vinným, že približne od roku 2009 do 01.11.2017 v H. v byte č. XX na ul. M. N. XXXX/X ako aj na iných miestach vulgárne nadával synovi M., ponižoval ho a viackrát ho fyzicky napadol tým spôsobom, že ho fackal, ubil po tele bodliakmi, škrtil rukami pod krkom a vyhrážal sa mu, že ak to povie matke, tak ju viac neuvidí. Naposledy dňa 01.11.2017 ho v mieste trvalého pobytu udrel približne 10 x päšťou do tváre, poškríabal na hrudi a spôsobil mu viacnásobné pomliaždenie tváre v oblasti zygomatických oblúkov a čela vľavo, pomliaždenie nosa, odreniny prednej hrudnej steny a poranenie pravého oka, súčasne bez vážneho dôvodu vyvolával konflikty a následné stresové situácie u manželky, na ktorú agresívne kričal, vulgárne jej nadával, v lete 2011 po tom, čo uviedla, že od neho odíde sa jej vyhrážal, že jej vystrelí revolverom hlavu, keď chcela zavolať políciu a uvedeným konaním spôsobil synovi M. poškodenie psychického zdravia v zmysle rozvoja úzkostnej depresívnej reakcie na závažný stres a manželke spôsobil postraumatickú stresovú poruchu. Žalovaný týmto spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ a písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Uvedený rozsudok sa stal právoplatným do viny dňom 05.10.2018 a do trestu dňom 12.12.2018, keďže odvolanie žalovaného bolo uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/99/2018 - 663 zo dňa 12.12.2018 zamietnuté. Dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/35/2019 zo dňa 12.08.2019 odmietnuté. Žalovaný dňa 17.05.2021 podal žiadosť o upustenie od výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, avšak Okresný súd Košice II. uznesením sp.zn. 2Nt/15/2021 zo dňa 29.07.2021 jeho žiadosť zamietol a sťažnosť žalovaného proti uvedenému rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Tos/75/2021 zo dňa 07.09.2021.

8./ Rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 9P/48/2018 - 33 zo dňa 09.05.2018 bola žalobkyňa zaviazaná písomne informovať žalovaného o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletých detí predovšetkým o ich zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho ktorého mesiaca a uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňa 08.06.2018. Uvedená povinnosť však bola žalobkyni zrušená ďalším rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 9P/141/2019 - 53 zo dňa 19.11.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 20.12.2019. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobkyňa najskôr prejavila ochotu žalovaného o deťoch informovať a to počas trestného konania, no uvedenú povinnosť neskôr začala pociťovať pre ňu ako traumatizujúcu a preto požiadala o jej zrušenie. Súd konštatoval, že žalobkyňa bola primárne dotknutá trestným činom, ktorého sa dopustil žalovaný nielen voči jej osobe, a preto jej návrh vyhodnotil ako dôvodný z dôvodu potreby zamedzovania tzv. sekundárnej viktimizácie obete trestného činu. Konštatoval, že vzniknutá situácia je následkom spoločensky neakceptovateľného konania žalovaného, ktorý na jednej strane tvrdí, že mu ide o maloleté deti, no na strane druhej sa voči ich matke a v tom čase maloletému M. dopustil trestného činu. Konanie žalovaného malo a má dopad aj na vzťahy v rodine a dôsledkom toho nemožno osobu dotknutú trestným činom, t.č. pri zmene jej postoja, zaťažovať povinnosťou vo vzťahu k žalovanému.

9./ Uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 5C/21/2021 - 32 zo dňa 25.05.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil žalovanému, aby úplne nekontaktoval osobu žalobkyne písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami telekomunikačnej povahy. Uvedené uznesenie sa stalo právoplatným dňa 12.06.2021, nakoľko žalovaný svoje odvolanie voči nemu zobral späť a preto Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 5Co/67/2021 - 67 zo dňa 31.08.2021 odvolacie konanie zastavil.

10./ V súčasnej dobe sa na tunajšom súde vedie pod sp.zn. 10P/207/2021 konanie o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáha, aby súd nahradil prejav vôle žalovaného tak, že súhlasí so zmenou priezviska maloletých A. H. a S. S. na priezvisko O.. Uvedená vec zatiaľ nebola rozhodnutá, avšak súd si vyžiadal z ÚVTOS Košice - Šaca správu ohľadne správania sa žalovaného a z tejto správy vyplýva, že počas výkonu väzby boli u neho evidované nedostatky vo forme fyzického napadnutia so spolubývajúcim väzňom na cele, úmyselné spôsobenie si ujmy na zdraví reznými ranami a taktiež požitie veľkého množstva liekov cca 155ks. Po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody nebol žalovaný pracovne zaradený na žiadnom pracovisku, pričom navštevoval rôzne krúžky a aktívne sa zapájal do prác na zlepšenie prostredia ústavu, avšak evidovali u neho porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania sa, kde opäť došlo k fyzickému konfliktu so spoluodsúdeným. Predpokladaný koniec trestu u žalovaného je 02.11.2024 s tým, že o podmienčné prepustenie môže požiadať po 2/3-nách trestu.

Podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods.1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

11./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne na úplné vylúčenie žalovaného z užívania bytu č. 54 na 2.poschodí vo vchode D bytového domu súp.č. XXXX v H. je dôvodná a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Je nesporné, že sporové strany sú bývalými manželmi a ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňom 06.02.2018, pričom za trvania manželstva sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, avšak ich bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo doposiaľ vyporiadané dohodou ani súdnym rozhodnutím a keďže zákon priamo neupravuje situáciu, ktorá umožňuje obmedzenie alebo úplné vylúčenie jedného z rozvedených manželov z užívania bytu nadobudnutého do BSM pokiaľ ešte BSM nebolo vyporiadané, tak na posúdenie vzťahov, ktoré medzi účastníkmi vznikli v dôsledku správania sa žalovaného a na posúdenie samotnej žaloby na vylúčenie žalovaného z užívania bytu bolo potrebné použiť zákonné ustanovenie, ktoré upravuje vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie (§ 853 ods.1 OZ) a preto súd zistený skutkový stav vyhodnotil po právnej stránke podľa ust. § 146 ods.2 OZ (ust. § 705a/ OZ síce hovorí o rozvedených manželoch, avšak týka sa vylúčenia z užívania spoločného nájmu bytu). S poukazom na ustanovenie § 853 ods. 1 OZ o analógii zákona je potrebné právnu úpravu ustanovenia § 146 ods. 2 OZ aplikovať i na úpravu užívacích práv rozvedených manželov, v prípade existencie psychického a fyzického násillia, k spoločnému bytu patriacemu do ich bezpodielového spoluvlastníctva, pokiaľ nedošlo ešte k vyporiadaniu zaniklého BSM, prípadne pokiaľ sa ešte neuplatnila domnienka vyporiadania ustanovená v § 149 ods. 4 OZ.

12./ Predpokladom pre použitie občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi (v tomto prípade aj bývalému) buď vo forme obmedzenia užívacieho práva k bytu alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho práva sú existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k bytu (v tomto prípade ešte nevyporiadaného spoluvlastníckeho vzťahu bývalých manželov), existencia spolužitia obidvoch manželov (aj bývalých) v byte, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia (alebo hrozba ním) vo vzťahu k manželovi (aj bývalému) alebo blízkej osobe (§ 116 OZ) , ktorá býva v spoločnom byte a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia z dôvodov existencie fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia prípadne samotnej realizácie násillia. Od stupňa vyvinutého fyzického či psychického násillia resp. od hrozby takýmto násillím, môže závisieť aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k bytu alebo či manžela (aj bývalého) páchajúceho fyzické či psychické násillie resp. hroziaceho takýmto násillím z užívania bytu úplne vylúči. Každé zo spomenutých súdnych rozhodnutí je zásahom do výkonu vlastníckeho práva a vo svojej podstate predstavuje občianskoprávnu sankciu vo vzťahu k páchatelom násillia. Existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia musí byť preto v súdnom konaní náležite preukázaná. Dôkaznú povinnosť má ten z manželov, voči ktorému násillie alebo hrozba násillím smeruje a musí preukázať, že toto násillie spôsobilo zníženie kvality spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti do tej miery, že spolužitie sa stalo neznesiteľným a musí tiež preukázať, že medzi fyzickým alebo psychickým násillím alebo jeho hrozbou a neznesiteľnosťou spolužitia v spoločnej nehnuteľnosti existuje príčinná súvislosť.

13./ Neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia musí mať značnú intenzitu a musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej domácnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za neznesiteľné; uvedenú podmienku treba chápať tak, že pomery v dome alebo v byte druhému manželovi a jeho deťom, či iným blízkym osobám bývajúcim v byte, nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu alebo o život a zdravie ostatných členov domácnosti. Násilné správanie manžela nemusí vykazovať znaky trestného činu, spravidla však musí ísť o konanie sústavné, dlhodobé alebo závažnej intenzity odôvodňujúcej zásah do vlastníckeho práva druhého manžela. Splnenie týchto zákonných podmienok musí byť v konaní preukázané manželom, ktorý sa domáha súdnej ochrany. Aktívne vecne

legitimovaný na podanie žaloby je vždy iba jeden z manželov, a to aj pokiaľ násilné správanie druhého manžela smeruje voči blízkej osobe. Obmedzenie užívacieho práva manžela bude spravidla spočívať v zúžení oprávnenia užívať dom alebo byť len vo vymedzenom priestore. V prípade úplného vylúčenia z užívania súd rozhodne, že manžel nemôže užívať dom alebo byť a zakáže mu vstup do domu či bytu. Vlastnícke právo manžela k domu alebo bytu zostáva zachované. Rozhodnutie súdu nie je viazané na poskytnutie bytovej náhrady.

14./ Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania bytu, ktorý nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva, pričom k vyporiadaniu BSM po rozvode manželstva doposiaľ nedošlo a ani sa neuplatnila domnienka vyporiadania ustanovená v § 149 ods. 4 OZ. Týmto bola splnená prvá podmienka pre podanie samotnej žaloby, pričom ďalšou podmienkou bolo spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k hrozbe domáceho násillia v byte s tým, že musí ísť o fyzické alebo psychické násillie voči druhému manželovi alebo blízkej osobe prípadne existencia hrozby takéhoto násillia. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že žalovaný bol v minulosti odsúdený v trestnom konaní na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov za zločin týrania blízkej a zverenej osoby smerujúci voči synovi M. a nej, kde boli obaja poškodenými osobami, pričom u nej ako aj u syna pretrvávajú obavy, že po návrate žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody bude v tomto fyzickom alebo psychickom násillí pokračovať. Poukázala taktiež na ďalšie súdne konania, v rámci ktorých bolo vydané neodkladné opatrenie na zákaz približovania sa žalovaného k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a ďalšie neodkladné opatrenie, ktorým bolo žalovanému zakázané kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami telekomunikačnej povahy. Rovnako tak poukázala na viaceré trestné oznámenia podávané žalovaným voči jej osobe, ktoré však políciou boli vyhodnotené ako nedôvodné. Uvedené konanie žalovaného neustále zasahuje do jej duševnej integrity a vyvoláva u nej spomienky na traumy, ktorú v dôsledku konania žalovaného zažila a to isté sa podľa žalobkyne týka aj maloletých detí a ešte vo zvýšenej miere syna M., ktorý má zdravotné problémy a u ktorého konanie žalovaného vyvoláva tetanické záchvaty. Podľa žalobkyne je za týchto okolností a potom čo prežila nemysliteľné, aby sa žalovaný po návrate z výkonu trestu odňatia slobody vrátil do spoločného bytu a uvedenú situáciu si nevie ani predstaviť. Pre žalobkyňu bolo traumatizujúce už to, že po odsúdení žalovaného a po nástupe do výkonu trestu ho musela pravidelne informovať o maloletých deťoch a preto sa súdnou cestou domohla zrušenia tejto povinnosti, keďže bola pre ňu psychicky zaťažujúca a súd posúdil tento jej nárok za dôvodný. Pri rozhodovaní o zrušení tejto povinnosti súd poukázal na spoločensky neakceptovateľné konanie žalovaného, ktorý sa dopustil trestného činu proti v tom čase maloletému M. s tým, že konanie žalovaného malo a má dopad aj na vzťahy v rodine. Okrem toho žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že syn M. musí stále navštevovať neurológa ako aj psychiatrickú ambulanciu a predložila správu z psychologickkej ambulancie (č.l. 52), podľa ktorej sa synovi M. vracajú traumatické zážitky z detstva, čoho výsledkom je zhoršenie spánku a nočné budenie ako aj zmena nálad a intenzívnejšie je to hlavne vtedy, keď sa pripomenie žalovaný, či už listom alebo súdnym pojednávaním. Z toho dôvodu psychologička ani nedoporučila osobnú účasť syna M. na súdnom pojednávaní. Rovnako tak žalobkyňa poukázala na závery znaleckého posudku vypracovaného v priebehu trestného konania (č.l. 84), z ktorého vyplýva, že v dôsledku konania žalovaného, za ktoré bol odsúdený v trestnom konaní žalobkyňa trpela postramatickou stresovou poruchou a syndrómom týranej osoby a u syna M. vznikla úzkostne - depresívna reakcia na závažný stres a taktiež trpel syndrómom týranej osoby. Žalobkyňa okrem toho mala za to, že žalovaný sa po návrate z výkonu trestu odňatia slobody má kde ubytovať, keďže je spoluvlastníkom rodinného domu v kat.úz. Z. v podiele 1/8-ina podľa LV č. XXXX (č.l. 99). V súčasnej dobe sa zároveň vedie súdne konanie o návrhu žalobkyne na nahradenie prejavu vôle žalovaného so zmenou priezviska maloletých detí na priezvisko O., čo je podľa žalobkyne dôsledok toho, že deti so žalovaným už nechcú mať nič spoločné a odmietajú ho, pričom aj syn M. si už zmenil priezvisko a volá sa O..

15./ Na základe dôkazov produkovaných žalobkyňou a hlavne po oboznámení sa so všetkými spismi tunajšieho súdu týkajúcimi sa súdnymi konaniami sporových strán dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná, nakoľko boli preukázané všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 OZ na úplné vylúčenie žalovaného z užívania spoločného bytu. Bezpodielový spoluvlastnícky vzťah bývalých manželov bol v konaní preukázaný a tento nie je sporný, pričom bolo povinnosťou žalobkyne preukázať fyzické alebo psychické násillie alebo hrozbu takéhoto násillia zo strany žalovaného vo vzťahu k nej alebo blízkej osobe, pre ktoré sa ďalšie spolužitie v spoločnom byte stalo neznesiteľným. Z obsahu predchádzajúcich súdných konaní a hlavne z trestného spisu 3T/9/2018 je nesporne preukázané, že v minulosti zo strany žalovaného došlo k fyzickému a psychickému násilliu nielen voči žalobkyňi, ale

hlavne voči synovi M., ktorý stále žije v spoločnej domácnosti, pričom uvedené násilie bolo takej intenzity, že žalovaný bol pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby odsúdený na trest odňatia slobody až vo výmere 7 rokov. Už len táto samotná skutočnosť by bola podľa názoru súdu dôvodom pre vyhovieť žalobe, avšak existujú aj ďalšie dôvody, pre ktoré bolo možné považovať žalobu za dôvodnú. Týmito dôvodmi sú pokračujúce správanie sa žalovaného počas výkonu trestu odňatia slobody, keď povinnosť žalobkyne pravidelne ho informovať o deťoch bola pre ňu tak psychicky zaťažujúca, že ju súd musel zrušiť a okrem toho súd musel zakázať žalovanému, aby úplne nekontaktoval žalobkyňu, keďže písomné kontakty z jeho strany žalobkyňa považovala za obťažujúce a narúšajúce jej psychickú integritu. Z obsahu spisov ako aj z hodnotiacej správy z výkonu trestu odňatia slobody ohľadne osoby žalovaného v konaní sp.zn. 10P/207/2021 vyplýva, že žalovaný je výbušnej povahy hlavne v prítomnosti najbližších rodinných príslušníkov a ani vo výkone trestu sa nevyhol fyzickým konfliktom so spoluodsúdenými. Na základe doterajšieho správania sa žalovaného a jeho charakterových vlastností je podľa názoru súdu dôvodná obava žalobkyne z návratu žalovaného do spoločného bytu po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, keď tento môže už v priebehu tohto roku požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto je potrebné predísť uvedenej situácii, ktorá by v prípade jeho prepustenia mohla nastať a ktorá by mohla spôsobiť žalobkyňi ako aj synovi M. ďalšiu psychickú traumu nehovoriac o možnosti ďalšieho fyzického násillia. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu a úplne vylúčil žalovaného z užívania spoločného bytu tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku s tým, že toto rozhodnutie nemá žiaden vplyv na spoluvlastnícke vzťahy sporových strán k bytu prípadne ich vyporiadanie v konaní sp.zn. 11C/11/2019 a pokiaľ by v budúcnosti došlo k vyriešeniu spoluvlastníckych vzťahov v prospech žalovaného, môže sa potom domáhať zmeny súdneho rozhodnutia, ktorým bol vylúčený z užívania bytu.

16./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).